

30 Νοεμβρίου 2014

Έπεσεν ολίγον το «Έβερεστ» τού εγωισμού, ή στέκει;»

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Image not found or type unknown

Ὁ Γέρον ἀσθενῶν ὑποδεχόμενος στό κελλί του, ὅλος χαρά.
Ἐδῶ ὑποφέρεται

Ο Γέροντας, ως φιλόστοργος πατήρ, παρακολουθούσε μ' αγωνία και με μέγιστο ενδιαφέρον την πνευματική υγεία καθεμιάς αδελφής. Όλες θυμούνται με νοσταλγία την γλυκύτητα τών λόγων του: «Καλώς την, τι κάνεις; Πώς τά περνάς; Έπεσεν ολίγον το «Έβερεστ» τού εγωισμού, ή στέκει;»

Ακόμα κι όταν οι αδελφές τον ρωτούσαν: «Τί κάνετε σήμερα Πάτερ»; Ποτέ δεν απαντούσε απ αριθμώντας τις ατέλειωτες ταλαιπωρίες του, περιγράφοντας τούς πόνους και τά βάσανά του θα τον άκουγες με χαρακτηριστική του απλότητα ν' απαντά: «Εγώ, παιδί μου, έδώ στο μαρτύριο μου, εσύ τί κάνεις»; Ή «σουβλίζομαι όλη μέρα - όλη νύχτα, η εσύ πώς είσαι»; Ή «σήμερα είμαι πάλι στο «πλυντήριο» και στην «πρέσα και υποφέρω και θλίβομαι. Αλλά έτσι καθαρίζομαι. Έτσι κι ΕΣΥ οι θλίψεις οι στεναχώριες, οι ασθένειες, οι περιφρονήσεις, οι αδικίες, οι πειρασμοί αυτά θα είναι το «πλυντήριό» σου».

Η ακρίβεια με την οποία γνώριζε ό Γέροντας, την πνευματική κατάσταση τών αδελφών, ήταν όντως θαυμαστή κι εξηγείται μόνον, αν λάβει κανείς ύπ' όψιν το διορατικό χάρισμα τού Γέροντα και την έντονο κι έμπονο προσευχή του. Δεν τού ξέφευγαν, ούτε τά πνευματικά «σκοντάμματα» ούτε και τά πνευματικά «φτερουγίσματα» τών τέκνων του. Ήταν δέ απaráμιλλος ό διακριτικότετος τρόπος, με τον όποιο εντόπιζε την περίπτωση κι εφιστούσε την προσοχή, παρηγορούσε κι ενίσχυε: «Τί γίνεται; Βλέπω σήμερα και «μαύριες», πού σκόνταψες»;

- Γέροντα, είμαι χάλια...

Μπα, λίγη ομίχλη βλέπω, ένα μικρό σύννεφο σαν αυτά, πού κρύβουν καμιά φορά για λίγο τον ήλιο και παρέρχονται. Δεν είναι τίποτα.

Λοιπόν, αυτό, πού αισθάνθηκες στην προσευχή σου, αυτό το «κάψιμο» την καρδιά ήταν από τη Χάρι τού Θεού. Όμως μετά, ως φαίνεται, υπερηφανεύτηκες κι έδωσες δικαίωμα στον εχθρό. Να προσέχεις πολύ, διότι ή νοερά προσευχή έχει και πολλές πλάνες. Θέλει ταπεινώση. Γι' αυτό επιτρέπει ό Θεός και κατέβηκε ή θερμότης προς τά πόδια, για να ταπεινωθείς.

Να ξέρης, όταν κατά την ώρα της «ευχής» μάς πιάσει θερμότητα στο στήθος, είναι από τη Χάρι. Όταν όμως κατέβει προς τὰ νεφρά, τὰ υπογάστρια μέρη ή τὰ πόδια, τότε είναι της πλάνης. Και σένα λοιπόν, ήταν μεν της χάριτος, αλλά την έδιωξες με κάποιο, έστω «ψιλό», λογισμό υπερηφάνειας κι άπεμακρύνη, κι έπειτα σ' έπιασε ή πλάνη. Λοιπόν να προσπαθείς, όσο μπορείς, να ταπεινώνεσαι, ν' αφήνεις τον εαυτό σου στα χέρια τού Θεού• κι αν αγωνίζεσαι, μυστήρια πολλά θα δεις».

-Πάτερ, τώρα τελευταία μου συμβαίνει κάτι παράξενο: Να, οπότεν σάς βλέπω, και χωρίς να μου μιλήσετε, μόνο να σάς δώ, αμέσως γεμίζει ή καρδιά μου κατάνυξη, κι αισθάνομαι μεγάλη εσωτερική συντριβή και πένθος... -Χμ...σου μεταδίδεται! Διότι εγώ πάντοτε πενθώ...

-Μα, παλαιότερα δεν το ένιωθα αυτό!

-Έ, τότε δεν ήσουν σέ θέση. Τώρα, πού έγινες δεκτική, παίρνεις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ.

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr